

Nazwa projektu: Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące: Ministerstwo Edukacji Narodowej Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu: Tadeusz Sławecki - Sekretarz Stanu MEN Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu: Helena Maryjanowska – główny specjalista w Departamencie Zwiększania Szans Edukacyjnych, tel. 450, e-mail: helena.maryjanowska@men.gov.pl	Data sporządzenia 8 kwietnia 2015 r. Źródło: delegacja zawarta w art. 71b ust. 7 pkt 2 ustawy o systemie oświaty Nr w wykazie prac: 103
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projektowane rozporządzenie stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 71b ust. 7 pkt 2 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2004 r. Nr 256, poz. 2572, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o systemie oświaty”, w brzmieniu nadanym przez art. 1 pkt 51 lit. d ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 357), zwanej dalej „ustawą nowelizującą”.

Ww. przepis nakłada na ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania obowiązek wydania rozporządzenia określającego warunki organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym, w innych formach wychowania przedszkolnego, przedszkolach i szkołach ogólnodostępnych, przedszkolach i szkołach lub oddziałach integracyjnych, przedszkolach i szkołach lub oddziałach specjalnych oraz w ośrodkach, o których mowa w art. 2 pkt 5 ustawy o systemie oświaty, uwzględniając szczególne potrzeby psychofizyczne i edukacyjne tych dzieci, rodzaje niepełnosprawności wymagające stosowania specjalnej organizacji nauki i metod pracy, szczegółowy zakres indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego oraz tryb jego opracowywania, a także zatrudnienie specjalistów do realizacji potrzeb ww. dzieci i młodzieży. Projektowane rozporządzenie zastąpi dwa obecnie obowiązujące rozporządzenia:

- 1) rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w specjalnych przedszkolach, szkołach i oddziałach oraz w ośrodkach (Dz. U. z 2014 r. poz. 392);
- 2) rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych oraz niedostosowanych społecznie w przedszkolach, szkołach i oddziałach ogólnodostępnych lub integracyjnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 414).

Projekt rozporządzenia co do zasady przewiduje w zakresie kształcenia, wychowania i opieki dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym analogiczne rozwiązania jak przyjęte w obecnie obowiązujących ww. rozporządzeniach. W stosunku do obecnie obowiązujących przepisów, w projekcie proponuje się zmiany będące konsekwencją zmian wprowadzonych ustawą nowelizującą, zmiany uwzględniające niektóre postulaty rodziców dzieci niepełnosprawnych, nauczycieli, dyrektorów szkół, przedstawicieli organów sprawujących nadzór pedagogiczny i organizacji pozarządowych oraz zmiany o charakterze doprecyzującym i porządkującym.

Projektowane zmiany polegają na:

- zastąpieniu określenia „upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, umiarkowanym lub znacznym” określeniem mniej stygmatyzującym „niepełnosprawność intelektualna w stopniu odpowiednio lekkim, umiarkowanym lub znacznym”, zgodnie z intencją zmiany wprowadzanej w art. 1 pkt 2 lit. c ustawy nowelizującej,
- określeniu organizacji kształcenia w innych formach wychowania przedszkolnego,
- dookreśleniu, że organizowanie kształcenia, wychowania i opieki w ośrodkach umożliwiających dzieciom i młodzieży z upośledzeniem umysłowym w stopniu głębokim, a także dzieciom i młodzieży

z upośledzeniem umysłowym z niepełnosprawnościami sprzężonymi realizację odpowiednio obowiązku rocznego przygotowania przedszkolnego, obowiązku szkolnego i obowiązku nauki, może mieć miejsce wyłącznie dla dzieci i młodzieży z niepełnosprawnością intelektualną z niepełnosprawnościami sprzężonymi,

- określeniu jednostek systemu oświaty, w których prowadzone jest kształcenie dzieci i młodzieży niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym,
- wprowadzeniu przepisu umożliwiającego, za zgodą organu prowadzącego, zmniejszenie liczby dzieci w oddziale integracyjnym lub specjalnym przedszkola lub liczbę uczniów w oddziale integracyjnym lub specjalnym szkoły w stosunku do liczby określonej obecnie w przepisach wydanych na podstawie art. 60 ust. 2 ustawy o systemie oświaty,
- konieczności dostosowania programów wychowania przedszkolnego do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów,
- określeniu jakie zajęcia rewalidacyjne powinny być uwzględnione w indywidualnych programach edukacyjno-terapeutycznych opracowywanych dla uczniów niewidomych, niesłyszących, z afazją lub z autyzmem,
- nieregulowaniu w projekcie rozporządzenia kwestii związanych z dostosowywaniem warunków i formy sprawdzianu oraz egzaminów: gimnazjalnego, maturalnego i potwierdzającego kwalifikacje w zawodzie, do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz możliwości psychofizycznych uczniów niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym, które zawarte zostały w rozdziale 3b ustawy o systemie oświaty, wprowadzonym ustawą nowelizującą.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

Projektowane rozwiązania wynikają z potrzeby zmiany przepisów w związku ze zmianami w ustawie o systemie oświaty, wprowadzonymi ustawą nowelizującą. Projekt rozporządzenia określa organizację kształcenia specjalnego również w innych formach wychowania przedszkolnego.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Organizacja kształcenia dzieci i młodzieży ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w tym niepełnosprawnych, jest zróżnicowana w poszczególnych krajach europejskich. W zróżnicowany sposób określone są także specjalne potrzeby edukacyjne, zawsze jednak wśród nich wyróżnia się niepełnosprawność. Kraje, które podpisały lub ratyfikowały Konwencję o prawach osób niepełnosprawnych, sporządzoną w Nowym Jorku dnia 13 grudnia 2006 r. zobowiązane są do zapewnienia włączającego systemu kształcenia na każdym poziomie edukacji. W niektórych krajach jest to wyłączna lub dominująca forma kształcenia, jak np. we Włoszech lub Norwegii. Część krajów, jak np. Wielka Brytania, Czechy i Polska, zapewnia możliwość organizacji kształcenia uczniów niepełnosprawnych także w szkołach specjalnych.

Kształcenie uczniów niepełnosprawnych jest indywidualizowane. We Francji rozpoznania potrzeb dziecka dokonuje Komisja Praw i Autonomii Osób Niepełnosprawnych, która podejmuje decyzję o sposobie i zakresie udzielenia pomocy medycznej, psychologicznej, pedagogicznej, socjalnej i prawnej, wydaje *indywidualny projekt nauczania* (le projet personnalisé de scolarisation -PPS) oraz wyznacza placówkę odpowiednią do potrzeb dzieci, młodzieży lub dorosłej osoby niepełnosprawnej. Zasadą jest nauka w szkole ogólnodostępnej, jednak niektóre dzieci zostają zakwalifikowane do nauki w instytucjach medyczno-edukacyjnych (IME), które są placówkami edukacji specjalnej. Kolejną formą edukacji włączającej jest *szkółka edukacji specjalnej i opieki w domu* (le Service d'Education Spécialisée et de Soins à Domicile – SESSAD), której personel przemieszcza się, pracuje z dziećmi niepełnosprawnymi tam gdzie one przebywają np. w domu, w szpitalu, w szkole. Na podstawie skierowania z Departamentalnego Ośrodka Osób Niepełnosprawnych, SESSAD wspiera uczniów z niepełnosprawnością także w szkole. W szkołach publicznych podstawowych dzieci niepełnosprawne uczęszczają do *klas integracji szkolnej* (Classes d'Integration Sociale - CLIS), a w szkołach średnich do jednostek szkolnych dla nauczania włączającego (ULIS - Unités Localisées pour l'Inclusion Scolaire) w szkole powszechnej. Grupy w klasie są małe, liczą do 12. osób. Nauczycielami w CLIS są pedagodzy specjaliści, którzy wchodzi w skład personelu pedagogicznego szkoły publicznej i wspólnie z nauczycielami różnych specjalności oraz służbami opieki realizują indywidualny projekt integracji ucznia. Niektóre dzieci, ze znaczną i głęboką niepełnosprawnością, wymagają w realizacji programu edukacyjnego indywidualnego wsparcia. Jeśli zatem nauczanie wymaga zapewnienia pomocy nauczycielowi przez inną osobę, rolę tę pełnią *pomocnicy integracji szkolnej* (auxillaires d'intégration scolaire). Ich finansowanie zapewnia państwo w ramach różnych programów m.in. programu praca dla młodych, utworzonego na podstawie ustawy z dnia 16 października 1997 r. o działaniach na rzecz rozwoju zatrudniania młodzieży (w ramach walki z bezrobociem). Najczęściej rolę pomocnika integracji szkolnej pełnią jednak studenci będący w trakcie nauki, mający możliwość zdobycia praktyki w tej specjalizacji.

System edukacji dzieci i młodzieży z niepełnosprawnościami Wielkiej Brytanii oparty jest na dużej autonomii Anglii, Szkocji, Walii i Północnej Irlandii dając ich rządowi swobodę w dostosowywaniu go do lokalnych potrzeb i możliwości.

W Wielkiej Brytanii nauka w szkołach podstawowych i średnich jest bezpłatna. Krajowy program nauczania jest wspólny prawie dla wszystkich szkół na tym poziomie. Rodzice mają możliwość wyboru szkoły, do której będą uczęszczać ich dzieci, oczekuje się jednak, że w przypadkach głębszych zaburzeń, rodzice otrzymają sugestie od specjalistów dotyczące wyboru odpowiedniej szkoły dla ich dzieci. W systemie funkcjonują szkoły specjalne, do których uczęszcza około 40%

dzieci z potwierdzonym formalnie statusem posiadania specjalnych potrzeb edukacyjnych (Special Educational Needs – SEN). Szkoły te przeznaczone są dla dzieci z niepełnosprawnościami, z problemami w nauce, zdrowotnymi i emocjonalnymi. Pozostałe 60% uczniów z SEN uczęszcza do szkół „powszechnych” i w nich otrzymuje odpowiednie wsparcie w postaci programów, narzędzi i czasowych ocen prowadzących do optymalizacji indywidualnego programu. Program SEN określa pomoc dla uczniów oraz ich rodziców. Po zakończeniu obowiązkowej nauki w wieku 16 lat uczeń otrzymuje dokument nazywany *planem przejścia* (Transition Plan), określający możliwości dalszej nauki bądź szkoleń, lub przygotowania do dorosłego życia.

Republika Federalna Niemiec jest państwem federacyjnym złożonym z 16 krajów związkowych (landów), które mają kompetencje do kształtowania systemu edukacji na swoim terenie. Dzieci z niepełnosprawnościami podlegają obowiązkowi nauki, na tych samych zasadach jak ich pełnosprawni koledzy. Osoby u których wcześniej wykryto dysfunkcje kierowane są do przedszkoli specjalnych (Schulkindergarten), do zadań których należy m.in. prowadzenie wczesnej interwencji czyli podjęcie działań zmierzających do prawidłowego rozwoju dziecka. W niektórych landach dla dzieci z dysfunkcjami, które osiągnęły wiek 5 lat stworzono specjalne oddziały przedszkolne (Vorklassen), których celem jest nauka przez zabawę i przygotowanie dzieci do nauki w szkole podstawowej, a także ocena ich funkcjonowania. Następnym etapem jest skierowanie dziecka do szkoły podstawowej, jednak w przypadku gdy stan dziecka poddaje w wątpliwość celowość skierowania go do szkoły ogólnodostępnej lub uczęszczające tam dziecko ma spore trudności w nauce, to dokonywana jest ocena jego stanu zdrowia. Organem, który dokonuje oceny, a także podejmuje decyzje dotyczące sposobu wsparcia uczniów z niepełnosprawnościami, jest lokalna władza odpowiedzialna za szkolnictwo. W skład takiego organu wchodzi specjaliści z zakresu edukacji, pedagogiki specjalnej, w razie potrzeby mogą powoływać ekspertów z innych dziedzin. Dokonana przez nich indywidualna ocena ucznia decyduje o rodzaju szkoły do której osoba powinna trafić. W niektórych landach decyzja lokalnych władz jest decyzją wiążącą, w przypadku natomiast gdy opiekun prawny osoby z niepełnosprawnością nie zgadza się z taką decyzją to może zaskarżyć ją do sądu, który to orzeczeniem ostatecznie rozstrzyga o rodzaju szkoły. W innych landach ostateczna decyzja należy do rodziców, którzy podejmują decyzję po konsultacji z nauczycielami. Istotny zwrot w szkolnictwie nastawiony na integrację nastąpił po ratyfikacji ww. Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych. Przyczyniło się to do aktywnej współpracy pomiędzy szkołami specjalnymi, a szkołami ogólnodostępnymi.

W Finlandii jednym z elementów polityki oświatowej jest edukacja dzieci ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Funkcjonuje tu system wczesnego wykrywania potrzeb edukacyjnych dzieci – oceny takiej dokonuje się w wieku 5 lat, a w niektórych przypadkach wcześniej. Ocena przeprowadzana jest przez pedagogów i pracowników samorządowych na podstawie przeprowadzanych testów i wywiadu z rodzicami bądź opiekunami. W jej efekcie określone są specjalne potrzeby edukacyjne dziecka, co skutkuje podjęciem działań na rzecz wyrównania dysfunkcji rozwojowych. Działania skierowane na wspierającą edukację mają na celu objęcie nimi dzieci z problemami w uczeniu się, problemami emocjonalnymi, ale również socjalnymi. Uczeń, który ma specjalne potrzeby edukacyjne, jeżeli nie jest w stanie realizować ogólnego programu, jest na pewien czas umieszczany w grupie wyrównawczej co daje możliwość lepszego rozwoju w obrębie indywidualizowanego programu. Indywidualizowane programy są tworzone przez grono pedagogiczne wspólnie z rodzicami bądź opiekunami. Takie programy są weryfikowane i modyfikowane w zależności od postępów, czy potrzeb ucznia. W szczególnych przypadkach uczeń pracuje indywidualnie z nauczycielem, który realizuje z nim program indywidualnie. Po wyrównaniu braków uczeń wraca do klasy ogólnej (źródło: Monika Zima-Parjaszewska, „Analiza sytuacji osób z niepełnosprawnościami w Polsce na tle wybranych krajów Unii Europejskiej”, Instytut Badań Edukacyjnych”).

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Liczba punktów przedszkolnych	1 975	na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej z dnia 30 września 2014 r.	Dzieci posiadające orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, które w danym roku szkolnym będą uczęszczać do innych form wychowania przedszkolnego.
Liczba zespołów wychowania przedszkolnego	98	na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej z dnia 30 września 2014 r.	Dzieci posiadające orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, które w danym roku szkolnym będą uczęszczać do punktów przedszkolnych.
Liczba dzieci niepełnosprawnych w punktach przedszkolnych	1172	na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej z dnia 30 września 2014 r.	Dzieci posiadające orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, które w danym roku szkolnym będą uczęszczać do punktów przedszkolnych.
Liczba dzieci niepełnosprawnych w zespołach	14	na podstawie danych Systemu Informacji	Dzieci posiadające orzeczenie o potrzebie

wychowania przedszkolnego		Oświatowej z dnia 30 września 2014 r.	kształcenia specjalnego, które w danym roku szkolnym będą uczęszczać do zespołów wychowania przedszkolnego.
Liczba dzieci niepełnosprawnych w przedszkolach i oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych	18 864	na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej z dnia 30 września 2014 r.	Dzieci posiadające orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, które w danym roku szkolnym będą uczęszczać do przedszkoli i oddziałów przedszkolnych zorganizowanych w szkołach podstawowych.
Liczba uczniów niepełnosprawnych posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego uczęszczających do szkół wszystkich typów.	133915	na podstawie danych Systemu Informacji Oświatowej z dnia 30 września 2014 r.	Uczniowie posiadający orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, którzy w danym roku szkolnym będą uczęszczać do szkół wszystkich typów.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt rozporządzenia zostanie uzgodniony z innymi resortami oraz przekazany do zaopiniowania przez związki zawodowe w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2014 r. poz. 167) i partnerów społecznych:

- 1) Forum Związków Zawodowych;
- 2) Niezależny Samorządowy Związek Zawodowy „Solidarność”
- 3) Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych;
- 4) Chrześcijański Związek Zawodowy Solidarność im. ks. Jerzego Popiełuszki;
- 5) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność 80”;
- 6) Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”;
- 7) Komisja Krajowa Federacji Regionów i Komisji Zakładowych „Solidarność”;
- 8) Konfederacja Stowarzyszeń Nauczycielskich;
- 9) Krajowy Sekretariat Pracowników Oświaty NSZZ „Solidarność 80”;
- 10) Sekcja Krajowa Oświaty i Wychowania NSZZ „Solidarność”;
- 11) Sekcja Oświaty KNSZZ „Solidarność 80”;
- 12) Wolny Związek Zawodowy „Solidarność – Oświata”;
- 13) Wolny Związek Zawodowy „Sierpień 80” Komisja Krajowa;
- 14) Związek Nauczycielstwa Polskiego;
- 15) Związek Zawodowy „Rada Poradnictwa”;
- 16) Związek Zawodowy Pracowników Oświaty i Wychowania „Oświata”;
- 17) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych Lewiatan;
- 18) Związek Rzemiosła Polskiego;
- 19) Business Center Club - Związek Pracodawców;
- 20) Pracodawcy Rzeczypospolitej Polskiej;
- 21) Alians Ewangeliczny w Rzeczypospolitej Polskiej;
- 22) Polska Rada Ekumeniczna;
- 23) Sekretariat Konferencji Episkopatu Polski;
- 24) Konferencja Rektorów Akademickich Szkół Polskich;
- 25) Federacja Inicjatyw Oświatowych;
- 26) Forum Rodziców przy Ministrze Edukacji Narodowej;
- 27) FUNDACJA „Edukacja dla przyszłości”;
- 28) Fundacja Instytut Nowoczesnej Edukacji;
- 29) Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji;
- 30) Fundacja SYNAPSIS;
- 31) Fundacja Rzecznik Praw Rodziców;

[illegible]

pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
----------------------------------	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki								
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	brak						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	brak						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	brak						
Niemierzalne		brak						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Rozporządzenie nie spowoduje zwiększenia wydatków lub zmniejszenia dochodów jednostek sektora finansów publicznych.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmiany obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu.

9. Wpływ na rynek pracy

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wywoła skutków dla rynku pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne
☐ sytuacja i rozwój regionalny
☐ inne:

☐ demografia
☐ mienie państwowe

☐ informatyzacja
☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało bezpośredniego wpływu na pozostałe obszary.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Planuje się wejście w życie przepisów 1 września 2015 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Ewaluacja efektów projektu nastąpi poprzez przeprowadzenie kontroli planowych w ramach sprawowanego nadzoru pedagogicznego przez kuratorów oświaty, na podstawie opracowanego arkusza kontroli planowej sprawdzającego zgodność organizacji kształcenia specjalnego z przepisami rozporządzenia.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

DEPARTAMENT
ZWIĘKSZANIA SZANS EDUKACYJNYCH

M. Tutka
Monika Tutka
ZASTĘPCA DYREKTORA
8.04.2015 r.

DEPARTAMENT
ZWIĘKSZANIA SZANS EDUKACYJNYCH

J. Wrona
Joanna Wrona
DYREKTOR
08-04-2015

SEKRETARZ STANU

T. Sławewski
Tadeusz Sławewski

09.04.2015 r.

